



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

LVIII. Primariæ Preces donum Pontificium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

124 *De primariis Precibus Imperialibus*
iterum indulgere, ut non obstantibus
Concordatis, regulis Cancellariæ recen-
ter editis, & forma, ac conditionibus
in indultis expressis, seu expectativis ab
ipsis concessis, Preces Imperiales omnino
exequerentur, quod palam denotat Im-
peratores agnovisse id indultum necessa-
rium, & Germanos putasse ab his Papa-
libus indultis Precum executionem pen-
dere, & Preces primarias esse donum
Pontificium, uti jam dicti A catholici
opinionem Imperatorum, & Germano-
rum pensantes, admittunt. *q. 233. ubi dicitur*
Non parum hæc firmantur per reser-
vationes in indultis jam transcriptis à
Summis Pontificibus semper factas; nam
in illis Pontifices exceperunt ab Impe-
rialibus Precibus Beneficia reservata in
extravag. *Ad regimen, de Prabend.* pri-
mas dignitates, Beneficia devoluta, &
litigiosa, quæ sibi metipsis juxta formam
regularum Cancellariæ reservaverunt,
quod probat primarias Preces fuisse do-
num Pontificium pendens à conditioni-
bus à Papa adjectis. Et sane id indul-
tum Imperatores tandiu non acceptassent
cum dictis conditionibus, si proprio ju-
re, & indistinctè Preces ex consuetudi-
ne porrigere valuissent, cum tamen con-
stet Precistas nunquam primas dignitates,

LVIII.
Primariæ
Preces do-
num Pontifi-
cium.

vel Beneficia in indulto Papæ reservata, affecutos. Quod & probat obligatio in indultis Nicolai V. Calixti III. & successorum adjecta Executoribus harum Precum à Cæsare deputatis in vim facultatis in indultis concessæ, ut scilicet in Subcollectoribus Apostolicis illarum partium notas redderent collationes factas vigore Precum relatarum, & Subcollectores Camera Apostolicæ valerent à provisio exigere annatas, & medias annatas, ac jura Camera Apostolicæ, quod ostendit eas provisiones reputatas, utpote factas à Sede Apostolica, à qua jus Precum procedebat. Id ipsum evincit constans mos Precistarum, qui ut cogerent Capitula, vel Ordinarios, vel compellerent ab iisdem provisiones, aut electos, ad Romanæ Curie tribunalia confugerunt, & in Romanæ Rotæ Auditorio litigantes, solas Preces Imperiales non allegarunt, sed indultum Papale, & de ejus interpretatione disseruerunt. Sic factum esse constat ex decisione Crescentii 3. de præbend. ubi vis indulti Clementis VII. Carolo V. dati in dubium vocata est; necnon ex decisione Seraphini 728. ubi disputatum de indulto à Pio IV. Ferdinando concessio; ex decis. Coccini 1096. & 1097. ubi de indulto Pauli V.

III V I
 Primarius
 Preces do-
 num Pontif-
 cium.

Ferdinando II. dato : ex decis. Cavaler. 614. ubi de indulto ab eodem Pontifice Matthiæ Imperatori concessio ; atque ex decis. 976. Amati Dunozett. ubi de indulto ab Urbano VIII. Ferdinando III. donato , de cujus etiam interpretatione actum fuit in decis. 634. Card. Cerr. ; in decis. 3. & 5. Joannis Emerix ; & in Leodien. Scholastiæ 4. Julii 1646. coram Verospio ; & apud sacram Congregationem Concilii in Cameracen. relata à Fagnano in cap. *Nulla* de concess. præben., & in pluribus aliis , quas consulto omitto. Itidem in indultis Nicolai V. Calixti III. & successorum cavetur expresse , quod provisiones Beneficiorum in vim Precum hujuscemodi faciendæ publicari deberent eodem modo , quo publicari edixerant Pontifices gratias expectativas , addita pœna nullitatis in casu contrario : quam sane conditionem irritantem Preces ipsas non acceptassent Imperatores , si Preces ab Imperiali jure profluxissent , & indulta solum ad aucupandum animos Ecclesiasticorum Germaniæ , impetrata fuissent.

LIX. Ex his arguitur tam Imperatores , quam
 Vis Precum cœtum Ecclesiasticorum Germaniæ , im-
 ab auctoritate mō & ipsos Precistas spatio duorum sæ-
 Pontificia culorum , & ultra putasse omnem vim
 pendere sem-